

En kommentar til læsningen af Må vi være her?

Ikke optaget debatindlæg sendt til Kr. Dagbl. juni 2022. Af Simon Schmidt, Ph.D.-studerende i systematisk teologi, Lunds Universitet

Når man som interesseret læser stifter bekendtskab med skriftet Må vi være her? træder der et andet billede frem end hvad der er fremgået af Kristeligt Dagblads spalter. De tre forfattere forsøger så vidt jeg kan læse ikke at underminere folkekirkens grundlag, men de identificerer vigtige problemer, som folkekirken står over for. Man behøver ikke have været engageret særligt længe i dansk folkekirkelig sammenhæng for at genkende hvad de siger. Enten kan man skyde på budbringeren og ignorere problemerne eller man kan tage den sværere samtale om problemerne, som dette skrift lægger op til. De tre forfattere identificerer problematikker så at sige både nedenfra og ovenfra.

Hvad man kan kalde problemer ovenfra drejer sig om folkekirkens officielle teologi. Hvordan folkekirken formelt er forpligtet på en snæver luthersk teologi, som binder præster både i forhold til prædikenen og liturgien. Da jeg i sin tid sad i styrelsen for Økumenisk Ungdom omtalte vi det sådan, at den lutherske teologi var ét stykke af en meget større lagkage. Der behøver ikke at være noget i vejen med det stykke som sådan; men hvis man kun fokuserer på det ene stykke, så ser man ikke hvilken meget større rigdom det kristne budskab indeholder. Og for en gangs skyld er det ligefrem en professor i teologi, som er med til at pege på det. I folkekirken hører man ofte en kritik, at universitetsteologerne blot sidder verdensfjernt og stirrer ud oppe i elfenbenstårnet. Når så de faktisk bidrager med perspektiver på hvordan der ser ud udenfor en snæver dansk kirkekontekst, jamen så er det nu også et problem.

Hvad man kan kalde problemer nedenfra handler om det åbenlyse, at luthersk teologi svarer på et problem, som ikke længere er nutidsmenneskers problem. Luthersk teologi taler om, at man ikke skal gøre andet end at tro for at undgå at ende i helvede – men det er nu engang ikke dette, som mennesker frygter i dag. Man kan naturligvis nytolke Luther; men den grundlæggende problematik består. Den lutherske tradition gør ret i at fastholde at kærlighedens grundpræmis er, at den kommer ufortjent. Det er vigtigt. Men hvad så når det er slået fast? De fleste er jo ikke interesserede i hvor lidt man behøver danse for at man kan regnes for at være med til en fest. Søgende som kommer til kirken er snarere interesserede i hvad den kristne tilværelse består i og hvordan den ser ud i al dens kropslige, politiske og levede virkelighed. Det er ikke de søgende som kan definere kristendommens budskab; men det er nu engang dem, som bestemmer hvilke spørgsmål de søger svar på.

Folkekirken har mange kvaliteter. Hvis vi vil bevare de bedste af dem, skulle vi så ikke lytte til spørgsmålene der rejses i Må vi være her? – De peger på hvor vandet fosser ind; men ved at adressere disse problematikker kan vi måske holde skuden flydende lidt endnu og have forskellige holdninger og teologier repræsenteret inden for kirken.

Simon Schmidt
Ph.D.-studerende i systematisk teologi
Lunds Universitet